

عنوان مقاله:

چگونگی بالا بردن انگیزه معلمان در بکارگیری رویکرد تلفیقی در تدریس و مقایسه تاثیر آن بر میزان یادگیری دانش آموزان

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

سپیده ابوالحسن زاده - دانشجوی دکتری رشته برنامه ریزی درسی، دانشگاه تبریز

سعیده ابوالحسن زاده - کارشناس ارشد ادبیات فارسی، آموزش و پرورش ناحیه ۲ تبریز

خلاصه مقاله:

دانش آموزان میل دارند آن چیزی را که ما معلمان به آنها یاد می دهیم بیاموزند. اگر ما ارتباط دادن مطالب با معانی و تلفیق مفاهیم، مضامین و مهارت‌ها را از آن‌ها بخواهیم، آنها هم همان‌ها را خواهند آموخت و اگر به آموزش صرف مفاهیم مجزا و غیر مرتبط پردازیم به همین نحو یاد می گیرند. برنامه‌ی آموزش تلفیقی محیطی پرنگیزه، پرنشاط و فعال را برای فرایند یاددهی و یادگیری فراهم می کند و نتایج مفید، موثر و ارضا کننده‌ای به وجود می آورد. نیازهای جامعه‌ی امروز، عصر انفجار اطلاعات و پیشرفت سریع فناوری‌های ارتباطی، افزایش مواد و موضوع‌های یادگیری بدون نتیجه، توان شیوه‌های آموزشی سنتی و غیر جوابگو بودن آن در برابر نسل جوان، ضرورت و اهمیت پرداختن به شیوه‌های تلفیقی را مشخص می کند. در این مقاله ضمن معرفی این شیوه و برشمردن ویژگی‌ها و فواید آن، به موارد ضروری و پیش نیازهای اجرایی آن اشاره شده است. پژوهش حاضر در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ در مدارس شهید باهنر و خدیجه کبری واقع در ناحیه ۲ آموزش و پرورش شهرستان تبریز انجام شده است. مساله‌ی مورد نظر، عدم علاقه مندی همکاران به روش‌های نوین تدریس، کم بودن زمان آموزش با توجه به حجم بالای محتوای کتب درسی می باشد. هدف این پژوهش تاثیر برنامه درسی تلفیقی بر مدیریت زمان جهت آموزش حجم بالای محتوای کتب درسی، بالابردن انگیزه بر یادگیری دروس در پایه‌ی ابتدایی، با رویکرد کاربردی و به روش شبه تجربی است. بر این اساس، با استفاده از روش‌های گوناگون به منظور کسب داده‌های لازم، از منابع گوناگون تحقیق مانند: همکاران، کتابها، بررسی سطح یادگیری دانش آموزان، به تجزیه و تحلیل داده‌ها پرداخته شد تا ضمن شناسایی عوامل موثر در ایجاد مساله به راه‌حلهایی برای بهبود این مشکل دست یافته شود. پس از مطالعه انواع راه حل‌های پیشنهادی و ابتکاری با در نظر گرفتن شرایط و ویژگی‌های همکاران به انتخاب چندین راهکار عملی مبادرت شد. سپس به اجرایی‌سازی راهکارهای انتخابی اقدام شد که برخی از آنها عبارت بودند از: ۱. برگزاری کارگاه‌های آموزشی ویژه‌ی همکاران ۲. بازدید از تدریس همکاران ۳. استفاده از طرح پیش‌آزمون و پس‌آزمون در دو حالت سنتی و تلفیقی. جامعه آماری در این پژوهش، معلمان مدارس خدیجه کبری و شهید باهنر بودند که به عنوان نمونه هدفمند در دسترس انتخاب شدند و در دو مرحله تدریس سنتی و تلفیقی مورد آزمایش قرار گرفتند. آزمودنیها در مرحله اول بصورت سنتی دروس هر کتاب را بدون ارتباط با هم یا در هم آمیختن بصورت مجزا و بدون برهم زدن بودجه بندی تدریس نموده اند. در مرحله‌ی بعد آزمودنی‌ها وارد مرحله تدریس تلفیقی شده و بیندروس یک کتاب ارتباط برقرار کرده یا به عنوان مثال توانسته‌اند درس مطالعات اجتماعی را در تلفیق با سایر دروس علوم تجربی، ریاضی، هنر و... (ارتباط بین رشته‌ای) بصورت همزمان تدریس نمایند. نتایج تحلیل تفاوت معنی داری را در سطح عملکرد معلمان و خلاقیت، سطح یادگیری فراگیران و توانایی در برقراری ارتباط بین دانش آموخته شده و مهارت زندگی نشان می داد.

کلمات کلیدی:

روش تدریس سنتی، برنامه درسی تلفیقی، یادگیری، ارتباط بین رشته‌ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1984785>

